

696. Adjunk hálát megtartó Istenünknek!

Vad Péter Zsigmond

1. Ad - junk há - lát meg - tar - tó Is - te - nünk - nek! Is - mét egy nap - ját el - töl - ténk él - tünk - nek,

3 Me - lyen ő né - künk bé - kes - sé - get a - dott, Gond - vi - se - lő ol - tal - má - ba fo - ga - dott;

5 Meg - a - dá min - den - na - pi ke - nye - rün - ket, Meg - tar - tá e - rőn - ket, e - gész - sé - gün - ket.

2. Ajánljuk magunk ismét oltalmába, A már bekövetkező éjszakába,
Mert nem lehet annak semmi félelme, Akinek a Mindenható védelme;
Az övéinek ő ad nyugodalmat, Akik csak benne keresnek oltalmat.
3. Köszönjük, Uram, hogy mirajtunk ma is Gondviselésed volt hűséges paizs,
Hogy megmentetted veszélytől éltünket, Szánkat panasztól, sírástól szemünket;
Munkánkra áldást s elég erőt adtál, És az estére békében juttattál.
4. Hányan, kik hosszú életet reméltek Reggel tetőd: még estét sem értek;
És egészségért sokan esedeztek, Kiket fájdalmak ágyukba szegeztek;
Árvákká lettek sokan s özvegyekké, Vagy gazdagokból váltak szegényekké.
5. Mennyivel voltunk mi ezeknél jobbak, Hű védelmedre mennyivel méltóbbak?
Mégis, te minket, ím, különválasztál, Ránk semmi romlást, kárt, veszélyt nem hoztál;
Hordozott ingyen nagy kegyelmességed: Áldunk örökké ezért, Urunk, téged!
6. Kérünk, ez éjjel is tartsd meg éltünket, Csendes álommal újíts meg bennünket,
Több örvendetes reggelre virrassz fel, Új életre új napoddal támassz fel,
Hogy új erővel tégedet szolgáljunk: Az Úrnak éljünk és az Úrnak haljunk.